

Izreka

1. Kraljevina Belgija povrijedila je obveze koje ima na temelju Direktive 2009/72/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i stavljanju izvan snage Direktive 2003/54/EZ i Direktive 2009/73/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište prirodnog plina i stavljanju izvan snage Direktive 2003/55/EZ jer je propustila pravilno prenijeti:

— članak 9. stavak 1. točku (a) svake od direktiva 2009/72 i 2009/73;

— članak 37. stavak 4. točke (a) i (b) Direktive 2009/72 i članak 41. stavak 4. točke (a) i (b) Direktive 2009/73, te

— članak 37. stavak 6. točke (a) do (c) i članak 37. stavak 9. Direktive 2009/72 te članak 41. stavak 6. točke (a) do (c) i članak 41. stavak 9. Direktive 2009/73.

2. Kraljevini Belgiji nalaže se snošenje troškova.

(¹) SL C 10, 13. 1. 2020.

Presuda Suda (osmo vijeće) od 25. studenoga 2020. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Okresný súd Košice I – Slovačka) – NI, OJ, PK/Sociálna poisťovňa

(Predmet C-799/19) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku – Socijalna politika – Direktiva 2008/94/EZ – Članci 2. i 3. – Zaštita radnikâ u slučaju insolventnosti poslodavca – Pojmovi „nepodmirena potraživanja zaposlenika” i „insolventnost poslodavca” – Nesreća na radu – Smrt zaposlenika – Naknada neimovinske štete – Naplata potraživanja od poslodavca – Nemogućnost – Jamstvena ustanova)

(2021/C 35/22)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Okresný súd Košice I

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: NI, OJ, PK

Tuženik: Sociálna poisťovňa

Izreka

1. Članak 2. stavak 1. Direktive 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihovog poslodavca treba tumačiti na način da se ne može smatrati da je poslodavac „insolventan” kada je protiv njega podnesen zahtjev za pokretanje ovršnog postupka na temelju prava na naknadu štete priznatog sudskom odlukom, ali je potraživanje proglašeno nenaplativim u okviru ovršnog postupka zbog faktične insolventnosti tog poslodavca. Međutim, na sudu koji je uputio zahtjev jest da provjeri je li, u skladu s člankom 2. stavkom 4. te direktive, dotična država članica odlučila proširiti zaštitu zaposlenika predviđenu navedenom direktivom na takvu situaciju insolventnosti, utvrđenu postupcima različitim od onih spomenutih u navedenom članku 2. stavku 1., koji su predviđeni nacionalnim pravom.

2. Članak 1. stavak 1. i članak 3. Direktive 2008/94/EZ treba tumačiti na način da se naknada koju poslodavac duguje nadživjelim bliskim osobama na temelju neimovinske štete pretrpljene zbog smrti zaposlenika kao posljedice nesreće na radu može smatrati „potraživanje[m] zaposlenika koje je nastalo iz ugovora o radu ili radnih odnosa” u smislu članka 1. stavka 1. te direktive samo ako je obuhvaćena pojmom „naknada za rad”, kako je definiran nacionalnim pravom, što je na nacionalnom sudu da utvrdi.

(¹) SL C 19, 20. 1. 2020.

Žalba koju je 12. srpnja 2018. podnio Oliver Spieker protiv rješenja Općeg suda (sedmo vijeće) od 8. svibnja 2018. u predmetu T-92/18, Oliver Spieker/Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo

(Predmet C-455/18 P)

(2021/C 35/23)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Oliver Spieker (zastupnici: A. Schönfleisch, O. Spieker, M. Alber, N. Willich, *odvjetnici*)

Druga stranka u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Žalitelj od Suda zahtijeva da

- ukine rješenje Općeg suda Europske unije od 8. svibnja 2018. u predmetu T-92/18, Spieker/EUIPO (Science for a better skin), kojom je Opći sud odbio tužbu za poništenje odluke četvrtog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 12. prosinca 2017. (R1067/2017-4), kojom je odbijen prigovor žalitelja radi poništenja odluke ispitivača EUIPO-a od 20. ožujka 2017.;
- poništenje odluke četvrtog žalbenog vijeća od 12. prosinca 2017. (R1067/2017-4);
- naložiti tuženiku snošenje troškova postupka, uključujući i žaliteljevih nužnih troškova nastalih u postupku pred četvrtim žalbenim vijećem i Općim sudom Europske unije.

Sud Europske unije (osmo vijeće) je rješenjem od 8. prosinca 2020. odbacio žalbu i naložilo stranci snošenje troškova postupka.

Žalba koju je 11. lipnja 2020. podnio João Miguel Barata protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 2. travnja 2020. u predmetu T-81/18, Barata/Parlament

(Predmet C-259/20 P)

(2021/C 35/24)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: João Miguel Barata (zastupnici: G. Pandey, *avocat*, D. Rovetta, *avocat*, V. Villante, *avvocato*)

Druga stranka u postupku: Europski parlament

Sud (šesto vijeće) odlučio je rješenjem od 3. prosinca 2020. da žalbu treba odbaciti kao djelomično očito nedopuštenu i odbiti kao djelomično očito neosnovanu i naložio je žalitelju da snosi vlastite troškove.
